

ΧΕΙΡΟΤΟΝΙΑ ΡΩΣΟΦΩΝΟΥ ΔΙΑΚΟΝΟΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ

Τὴν πρωΐαν τοῦ Σαββάτου, 22ας Ἰουλίου/ 4ης Αὐγούστου 2018, εἰς θείαν Λειτουργίαν ἐπὶ τοῦ Φρικτοῦ Γολγοθᾶ, ἔλαβε χώραν ἡ εἰς διάκονον χειροτονία τοῦ κ. Ἀλεξάνδρου Γιασέβιτς, μέλους τοῦ Ρωσοφώνου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν ἑνορίαν αὐτοῦ εἰς Μπέρ Σέβα τοῦ νοτίου Ἰσραήλ.

Ἡ χειροτονία ἔλαβε χώραν συνωδᾶ ἀποφάσει τῆς Ἁγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου ὑπὸ τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου, ὁ ὁποῖος ἐπεμελήθη τοῦ ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου ποιμνίου καί, τῇ ἐγκρίσει καὶ συμπαραστάσει τῆς Α.Θ.Μ. τοῦ Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου, ἐγκατέστησε ἐκεῖ παρεκκλήσιον τοῦ Πατριάρχου Ἀβραάμ, τῶν Ἁγίων Μακκαβαίων καὶ τοῦ Ἁγίου Σωφρονίου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

Τὸν νεοχειροτονηθέντα προσεφώνησεν ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Εὐλαβέστατε Ὑποδιάκονε Ἀλέξανδρε,

Ἡ Ἁγία Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἐπιτελεῖ μέ ζῆλο τό ποιμαντικὸ τῆς ἔργο σέ ὅλη τὴν πνευματικὴ τῆς ἐπικράτεια καὶ δέν ὑπολογίζει κόπους, οὔτε κινδύνους, οὔτε ἀποστάσεις, γιὰ νά ἐξυπηρετήσῃ ὅλους τοὺς χριστιανούς, ὅπου καὶ ἂν βρίσκονται.

Ἀπό τό 2008 ἀνελάβαμε τό δύσκολο ἔργο νά συγκεντρώσουμε τοὺς ὀρθοδόξους χριστιανούς, οἱ ὁποῖοι ζοῦν στήν περιοχὴ τοῦ νοτίου Ἰσραήλ. Στήν καθημερινή μου προσευχὴ ζητοῦσα ἀπό τόν θεό 3 πράγματα: Νά μᾶς ἀξιώσει νά βροῦμε ἕνα πρῶτο χῶρο, γιὰ νά ζήσουμε τὴν πρώτη θεία Λειτουργία, νά μᾶς ἀξιώσει νά ἀποκτήσουμε τόν πρῶτο μας Ἱερέα καὶ τέλος νά μᾶς ἀξιώσει νά χτίσουμε τὴν δική μας Ἐκκλησία.

Πρὶν ἀπό ἕνα χρόνο μέ τή βοήθεια τοῦ θεοῦ καταφέραμε νά ἀποκτήσουμε τόν πρῶτο Ἱερό Ναό στήν πόλη τῆς Μπέρ Σέβα καὶ νά

κάνουμε τή θεία Λειτουργία. Τήν ἴδια στιγμή ὁ θεός ἔφερε τά δικά σου βήματα στήν μικρή μας Ἐκκλησία καί ἀμέσως μέ προθυμία μᾶς βοήθησες στήν ἀνάγνωση καί σέ ἄλλες ὑπηρεσίες. Ἀμέσως παρατήρησα τόν χαρακτήρα σου καί εἶδα τήν ὑπακοή σου, τήν προθυμία καί τήν καρτερία σου στούς πειρασμούς. Σέ σύστησα στούς ἀδελφούς ἀρχιερεῖς καί πνευματικούς πατέρες τῆς Ἐκκλησίας καί τέλος σέ ὀδήγησα στόν Μακαριώτατο Πατριάρχη μας.

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινε τήν χειροτονία σου στόν βαθμό τοῦ διακόνου καί τόν διορισμό σου στήν νεοσύστατη ἐνορία τῆς Μπερσέβα, ὡς βοηθοῦ καί διακόνου μαζί μέ τόν τωρινό ἐφημέριο π. Ἰγκορ Ράβσκυ. Ἡ ἀγαπητή σου σύζυγος καί τά τέκνα σου, οἱ ὁποῖοι βρίσκονται σήμερα μαζί σου, κατάλαβαν ἀπό τήν πρώτη στιγμή τήν ἀγάπη σου γιά τήν Ἐκκλησία καί δέν στάθηκαν ἐμπόδιο στήν ἐπιθυμία σου νά ὑπηρετήσεις τόν Χριστό.

Τώρα θά πρέπει νά κάνεις διπλή ὑπομονή, πρῶτα γιά τούς δικούς σου πειρασμούς καί κατόπιν γιά τούς πειρασμούς, οἱ ὁποῖοι θά ἔλθουν στήν ἐνορία σου. Θά σέ στηρίξουμε μέ τήν προσευχή μας, μέ τήν συμβουλή μας καί θά σέ βοηθήσουμε νά ἐπιτελεῖς σωστά τά νέα σου καθήκοντα.

Θά θυμάσαι πάντοτε, ὅτι ὁποῖος θέλει νά εἶναι πρῶτος, πρέπει νά ὑπηρετήσῃ ὅλους τούς ἄλλους καί νά ἀκολουθήσῃ τό παράδειγμα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὁ ὁποῖος ἔπλυνε τά πόδια τῶν μαθητῶν του. Νά φυλάξεις τήν καρδιά σου ταπεινή, χωρίς νά ζητᾷς γιά τόν ἑαυτό σου τίποτα παρά μόνο γιά τό ποίμνιο τοῦ Χριστοῦ.

Εὐχομαι ὁ Χριστός, ὁ ὁποῖος σταυρώθηκε ἐδῶ στόν Γολγοθᾶ καί ἀναστήθηκε στόν Πανάγιο Τάφο νά σέ ἐνδυναμώνει καί νά σέ γεμίσει μέ ὅλα τά χαρίσματα τοῦ Ἁγίου Πνεύματος”.

Ἐπεδοκίμασαν δέ διά τοῦ «ἄξιος! ἄξιος!» οἱ συνοδεύοντες αὐτόν ἐκ Μπέρ Σέβα συγγενεῖς καί ἐνορίται αὐτοῦ.

Μετά τήν χειροτονίαν ὁ χειροτονηθεῖς διάκονος π. Ἀλέξανδρος προσέφερε κέρασμα εἰς τούς τιμήσαντας αὐτόν εἰς τό Γραφεῖον τοῦ Γέροντος Σκευοφύλακος ἀντιπροσωπευομένου ὑπό τοῦ μοναχοῦ

Νικολάου.

Ὁ χειροτονηθεὶς ἦλθε καὶ ηὐχαρίστησε τὴν Α.Θ.Μ. ἐν ᾧ ἐτέλη εἰς ἐπίσκεψιν εἰς τὴν Ρωσικὴν ἐν Γεθσημανῇ Ἱερὰν Μονὴν τῆς Ἁγίας Μαρίας τῆς Μαγδαληνῆς.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

Ἡ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΜΑΔΑΒΩΝ Κ. ΑΡΙΣΤΟΒΟΥΛΟΥ ΕΙΣ ΤΗΝ ΙΕΡΑΝ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΝ ΑΥΤΟΥ

Τὴν Κυριακὴν, 25ην Ἰουνίου/ 8ην Ἰουλίου 2018 ἔλαβε χώραν ἡ ἐγκατάστασις τοῦ νεωστὶ ἐκλεγέντος καὶ χειροτονηθέντος Ἀρχιερέως Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡ ἐγκατάστασις αὕτη ἔλαβε χώραν εἰς θείαν λειτουργίαν, τελεσθεῖσαν εἰς τὸν ἐν Μαδηβᾶ νεωστὶ ἀνεγερθέντα ὑπὸ τοῦ Ἀρχιμανδρίτου Ἰννοκεντίου Ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου. Εἰς τὴν Μαδηβάν ὑπάρχει ὡς γνωστόν ἐντὸς τοῦ ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Πατριαρχείου ὁ ψηφιδωτὸς χάρτης τοῦ 6ου αἰῶνος ἀπεικονίζων τὴν Παλαιστίνην γεωγραφικῶς κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Τῆς θείας Λειτουργίας διὰ τὴν ἐγκατάστασιν τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου ὡς Πατριαρχικοῦ Ἐπιτρόπου ἐν Μαδηβᾶ προεξῆρξεν ἡ ΑΘΜ ὁ Πατὴρ ἡμῶν καὶ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεόφιλος συλλειτουργούντων τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Φιλαδελφείας κ. Βενεδίκτου, τῶν

Σεβασμιωτάτων Ἀρχιεπισκόπων Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Κυριακουπόλεως κ. Χριστοφόρου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων ὡς τοῦ ἡγουμένου ἐν Φχῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἱερωνύμου, τῶν Πρεσβυτέρων τοῦ προσκυνήματος τῆς Μαδηβᾶ π. Νικολάου καί π. Ἰωσήφ καί τοῦ διακόνου π. Γεωργίου καί μετέχοντος ἐν χαρᾷ καί ἐπευφημίαις τοῦ Χριστεπωνύμου πληρώματος τῆς Μαδηβᾶς.

Πρός τό πλήρωμα τοῦτο ἐκήρυξε τόν θεῖον λόγον ὁ Μακαριώτατος ἔχοντα ἑλληνιστί ὡς ἔπεται:

«Εἰς τοῦτο γάρ ἐκλήθητε ὅτι καί ὁ Χριστός ἔπαθε ὑπέρ ὑμῶν, ὑμῖν ὑπολιμπάνων ὑπογραμμόν, ἵνα ἐπακολουθήσητε τοῖς ἵχνεσιν αὐτοῦ», (Α΄ Πέτρ. 2,21) ἐπιστέλλει τοῖς Χριστιανοῖς ὁ Ἀπόστολος Πέτρος.

Ἰερῶτατε Ἀρχιεπίσκοπε Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλε,

Ἡ Ἁγία καί Ἱερά Σύνοδος, Πατριαρχικῆ εἰσηγήσει καί Συνοδικῆ διαγνώμῃ, ἀλλά καί ψήφοις κανονικαῖς, ἐξελέξατο ὑμᾶς Ἐπίσκοπον τῆς Ἀγιωτάτης Ἀρχιεπισκοπῆς Μαδάβων τῆς ἐν τῷ Χασιμιτικῷ Βασιλείῳ τῆς Ἰορδανίας. Ἡ δέ τά ἀσθενῆ θεραπεύουσα καί τά ἐλλείποντα ἀναπληροῦσα πανσθενουργός Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος προχειρίσατο ὑμᾶς διά τῶν χειρῶν τῆς Ἡμῶν ταπεινότητος καί τῶν συλλειτουργῶν Ἡμῖν Ἀρχιερέων εἰς τό ἀξίωμα τῆς Ἀρχιερωσύνης ἐν τῷ Πανιέρῳ Ναῶ τῆς Ἀναστάσεως ἐν τῇ Ἁγίᾳ Πόλει τοῦ Βασιλέως τοῦ Μεγάλου τῆς Ἱερουσαλήμ.

Παιδιόθεν ἐνεκεντρίσθης ἐν τῷ σώματι τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφιτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, γενόμενος συγκοινωνός τῆς ρίζης καί τῆς ποιότητος τῆς ἀμπέλου τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, λέγοντος «Ἐγώ εἰμι ἡ ἄμπελος, ὑμεῖς τά κλήματα. ὁ μένων ἐν ἐμοί καὶ ἐγώ ἐν αὐτῷ, οὗτος φέρει καρπὸν πολύν, ὅτι χωρὶς ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν». Κατά τούς Ἀποστολικούς Πατέρας τῆς Ἐκκλησίας, χωρὶς τόν Ἐπίσκοπον οὐδεὶς δύναται ποιεῖν οὐδέν. «Ὅπου ἂν φανῇ ὁ Ἐπίσκοπος, ἐκεῖ καί τό πλῆθος ἔστω· ὡσπερ ὅπου ἂν ᾗ Χριστός Ἰησοῦς ἐκεῖ ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία», διδάσκει ὁ Ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος (ΒΕΠ, Τομ. Β΄ σελ. 281). «Ὁ προκαθεζόμενος, Χριστοῦ τόπον πεπίστευται», (ΒΕΠ, Τομ. Α΄ σελ. 97), λέγει ὁ Ἅγιος

Κλήμης Ρώμης. Μέ άλλα λόγια, ὁ Ἐπίσκοπος ἀποτελεῖ τήν ἐγγύησιν τῆς Ἀποστολικῆς διαδοχῆς καί μάλιστα τῆς διαδοχῆς τοῦ ἁγίου ἐνδόξου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου καί πρώτου Ἱεράρχου τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀγαπητέ ἐν Χριστῷ ἀδελφέ Ἅγιε Μαδάβων,

Ἡ μετ' αὐταπαρνήσεως διακονία σου ἐπί τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, ἡ ἐπί τοῦ Χριστεπωνύμου ἡμῶν ποιμνίου ἐπιδειχθεῖσα μέριμνα ἐν Μπετζάλλα, ἡ ἀνασύστασις κατ'οἶκον Ἐκκλησίας τοῦ Ρωσσοφώνου ποιμνίου εἰς Beir Sheba, αἱ συνεχεῖς ἐπισκέψεις σου εἰς τούς φυλακισμένους καί ἄλλαι ποιμαντικά δραστηριότητες σὺν τῷ ἐν Χριστῷ διδακτικῷ λόγῳ πολλῶ δέ μᾶλλον τῷ ἐπιστημονικῷ ψαλμικῷ λόγῳ κατὰ τόν Δαυίδ, «Ἄσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ θεῷ μου ἕως ὑπάρχω», (Ψαλμ. 103,33) ὡς καί ἡ θεολογική σου κατάρτισις, ἀνέδειξαν ὑμᾶς Ἐπίσκοπον τῆς Θεοσώστου ταύτης ἱστορικῆς καί ἀγιογραφικῆς ἐπαρχίας τῆς Μαδηβᾶς.

«Θυσία αἰνέσεως δοξάσει με καί ἐκεῖ ὁδός, ἧ δεῖξω αὐτῷ τό σωτήριόν μου», (Ψαλμ. 49,23), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Εἰς αὐτήν ἀκριβῶς τήν ἱερουργίαν τῆς προσφορᾶς τῆς «Θυσίας αἰνέσεως», δηλονότι τήν εἰλικρινῆ εὐσέβειαν εὐρίσκεται ὁ μοναδικός δρόμος τῆς σωτηρίας. «Προσῆκει μή μόνον ὑμνεῖν τόν θεόν καί τῆς αἰνέσεως θυσίαν προσφέρειν, ἀλλά καί ἐκτάκτως ὀδεύειν καί τόν οἰκεῖον βίον ρυθμίζειν» λέγει ὁ θεοδώρητος Κύρου.

Εἰς αὐτήν ταύτην τήν ἀποστολήν τῆς μερίμνης ὑπέρ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν τῶν προβάτων τῆς λογικῆς ποιμνης, ἐκλήθης ἱερώτατε Ἅγιε Μαδάβων. Διό καλῶς καί θεοφιλῶς ποίμαινε τό ἐμπιστευθέν σοι ποίμνιον καί λόγοις προσηνέσι παιδαγωγῆσον τό τῆς Ἐκκλησίας πλήρωμα, μαρτύρησον τήν καλήν τοῦ Χριστοῦ μαρτυρίαν, τούτέστιν τό Εὐαγγέλιον τῆς σταυρικῆς καί κενωτικῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ.

Καυχᾶται τό ἱερόν ἡμῶν Μοναστικόν Τάγμα τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος «τήν καύχησιν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ τά πρός τόν θεόν», (Ρωμ. 15,17). Καί τοῦτο διότι λειτουργῶς οὔσα ἡ Ἀδελφότης ἡμῶν

τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Θεοῦ, ἐκαρποφόρησεν εἰς ἔργα θεάρεστα, διὰ τῆς ἀνακαινίσεως καί συντηρήσεως τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Γεωργίου, γνωστοῦ ὡς τοῦ Ναοῦ τοῦ ψηφιδωτοῦ χάρτου τῆς ἐκβάθρων ἀνεγέρσεως ἐπισκοπείου καί ἡγουμενείου, ξενῶνος φιλοξενίας κοινοτικοῦ Ναοῦ μετά συγκροτήματος εὐχρήστων κτιρίων καί σχολείου εἰς Ηαηίηα, παρεκκλησίου μετά πολυκατοικίας εἰς Μαῖν καί ὅλως ἰδιαιτέρως διὰ τῆς ἰδρύσεως προτύπου Σχολῆς «Πατριάρχης Διόδωρος» ἐν Μαδηβᾶ, ὑπό τήν πρωτοβουλίαν καί τήν ἀκάματον δρᾶσιν τοῦ ἀγαπητοῦ Ἡμῖν ἀδελφοῦ Πανοσιολογιοτάτου Ἀρχιμανδρίτου Ἰννοκεντίου, τοῦ ἀναλώσαντος ἑαυτόν ποιμαντικῶς καί ἀφιλοκερδῶς εἰς τήν ὑπηρεσίαν τῆς Ἑλληνορθοδόξου ἡμῶν Κοινότητος καί τοῦ λαοῦ τῆς Μαδηβᾶ ἀφ' ἑνός· καί καλλιεργήσαντος τήν Ἀποστολικήν καί ἀγιοπατερικήν παράδοσιν τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν πίστεως ἀφ' ἑτέρου.

Ἰερῶτατε Ἀρχιεπίσκοπε Ἅγιε Μαδηβᾶ κ. Ἀριστόβουλε,

«Τήν καλήν ταύτην παρακαταθήκην φύλαξον διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», (Β. Τιμ. 1,14). «Οὐ γάρ ἔδωκεν ἡμῖν ὁ Θεός πνεῦμα δειλίας, ἀλλά δυνάμεως καί ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ», (Β' Τιμ. 1,7) παραγγέλλει ὁ Θεῖος Παῦλος. Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Θεός μᾶς ἔδωκε πνεῦμα ἀγάπης καί σωφρονισμοῦ, ἵνα συνετῶς καί φρονίμως κυβερνῶμεν τόν ἑαυτόν μας καί τούς ἄλλους, δηλονότι τούς συνεργούς ἱερεῖς καί διακόνους καί τόν πιστόν λαόν.

Τόν δέ ζυγόν τῆς ὑπακοῆς καί τό φορτίον τῶν ποιμαντικῶν ὑποχρεώσεων καί προσκυνηματικῶν καθηκόντων, τά ὅποια ἀναλαμβάνεις ἀφοροῦν εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τελειωτήν Ἰησοῦν», (Ἐβρ. 12, 2) καί τήν Ἐκκλησίαν Αὐτοῦ. Διό καί λέγει Κύριος, «ὁ γάρ ζυγός μου χρηστός καί τό φορτίον μου ἕλαφρόν ἐστιν». (Ματθ. 11,30).

Ὁ φιλόξενος λαός τῆς Μαδηβᾶ, τό εὐσεβές Χριστεπώνυμον πλήρωμα τῆς Ἐκκλησίας ὡς καί τά τίμια μέλη τῆς ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς, ὑποδέχονται ὑμᾶς, σήμερον μετά σεβασμοῦ καί υἱϊκῆς ἀγάπης, πολλῶ μᾶλλον αἱ τοπικάί πολιτικάί Ἀστυνομικάί καί Στρατιωτικάί ἀρχαί, αἱ τελοῦσαι ὑπό τήν σοφὴν διακυβέρνησιν

τοῦ σεβαστοῦ ἡμῖν Ἄνακτος τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας καί κουστωδοῦ τῶν Ἰσλαμικῶν καί Χριστιανικῶν Ἱερῶν Τόπων ἐν τῇ ἀγίᾳ Πόλει Ἱερουσαλήμ, τοῦ Μεγαλειοτάτου Abdallah Ibn Hussein τοῦ Β΄, τό ὁποῖον μετά βαθυτάτου εὐγνωμοσύνης εὐχαριστοῦμεν δεόμενοι ἐν ταύτῳ τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ, ὅπως φυλάττη, κρατύνη καί χαρίζηται αὐτῷ καί τῷ Βασιλικῷ Οἴκῳ ὑγιείαν καί μακροημέρευσιν ἐπ' ἀγαθῷ τῆς εἰρηνικῆς καί ἀρμονικῆς συνυπάρξεως ὅλων τῶν πολιτῶν τῆς χώρας.

Εἰς ὑμᾶς Ἅγιε Ἀδελφέ καί Ποιμενάρχα τῆς Θεοσώστου ταύτης πόλεως εὐχόμεθα, ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος τοῦ ἐν τῷ Ἰορδάνη ποταμῷ ἐπιφανέντος ἐν εἴδει περιστερᾶς ἐπί τοῦ Υἱοῦ τοῦ ἀγαπητοῦ τοῦ Θεοῦ Πατρός, Κυρίου δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, φωτίζῃ τήν διάνοιάν σου καί κατευθύνῃ τά διαβήματά σου πρός ἐργασίαν τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ, πρεσβείαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἰκεσίαις τοῦ φερωνύμου Πάτρωνός σου ἁγίου Ἀποστόλου Ἀριστοβούλου τοῦ ἐκ τῶν ἑβδομήκοντα, ὡς καί τῆς σήμερον τιμωμένης ἀγίας Φεβρωνίας τῆς ὀσιομάρτυρος. Ἀμήν.

«Λάβε τήν ράβδον, ἵνα ποιμαίνης τό ἐμπιστευθέν σοι Ποίμνιον τοῦ Χριστοῦ, καί τοῖς μέν εὐπειθέσιν ἔστω αὐτοῖς ὑπό σοῦ βακτηρία καί ὑποστηριγμός, τοῖς δέ ἀπειθέσι καί εὐτραπέλοις, χρῶ αὐτῇ ράβδῳ ἐπιστυπτικῇ, ράβδῳ παιδεύσεως».

Μετά τήν θείαν Κοινωνίαν καί τήν λῆψιν εὐλογίας παρά τοῦ Μακαριωτάτου, ἠκολούθησε εἰς τήν κάτωθι τοῦ Ναοῦ αἴθουσαν κέρασμα καί μεσημβρινή τράπεζα εἰς τό πανδοχεῖον τῆς Μονῆς ἐν Μαδηβᾶ παρατεθεῖσα ὑπό τοῦ ἐγκατασταθέντος Ἀρχιεπισκόπου Μαδάβων κ. Ἀριστοβούλου καί τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου τῆς πόλεως. Διαρκούσης τῆς τραπέζης ὁ Μακαριώτατος προσεφώνησε τόν Ἅγιον Μαδάβων λέγων μεταξύ ἄλλων τά κάτωθι:

«Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιεποιήσατο διά τοῦ ἰδίου Αὐτοῦ αἵματος», (Πράξ. 20, 28), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος.

Ἱερώτατοι Ἅγιοι ἀδελφοί ἐν Χριστῷ Ἀρχιερεῖς,

Τίμιον πρεσβυτέριον, ἀγαπητοί Ἐπίτροποι τῆς Ἐκκλησίας

Ἐντιμότατοι Κύριοι συνδαιτημόνες,

Εὐφραίνεται καί ἀγάλλεται ἡ Ἑλληνορθόδοξος τῶν Ἱεροσολύμων Ἁγία ἡμῶν Ἐκκλησία ἐπί τῇ ἐγκαταστάσει τοῦ νέου Ποιμενάρχου τῆς ἱστορικῆς πόλεως ὑμῶν Μαδηβᾶ καί Ἀρχιεπισκόπου αὐτῆς κ. Ἀριστοβούλου.

Ἡμεῖς ὡς ποιμενάρχης τῆς Μητρός ἀπασῶν τῶν Ἐκκλησιῶν, δηλονότι τῶν Ἱεροσολύμων ἀλλά καί διάδοχος τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἀποστόλου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἀκούοντες εἰς τούς λόγους τοῦ θεοῦ Παύλου: «προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμᾶς τό Πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ», (Πράξ. 20,28), προέβημεν μετά τῶν τιμίων μελῶν τῆς περί Ἡμᾶς Ἁγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου εἰς τήν ἀνασύστασιν τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Μαδάβων.

Σήμερον ἡ πόλις ὑμῶν Μαδηβᾶ καί τά περίχωρα αὐτῆς, διακρίνονται διά τήν καλπάζουσαν ἀνάπτυξιν αὐτῶν εἰς τόν πολιτικοκοινωνικόν, ἐπιχειρηματικόν, τουριστικόν καί ἰδίως τόν ἐκπαιδευτικόν τομέα. Τοῦτο μαρτυρεῖ ἡ ἴδρυσις καί λειτουργία πολλῶν πανεπιστημίων, Ἀκαδημαϊκῶν κέντρων καί Σχολῶν.

Περιττόν δέ νά εἴπωμεν ὅτι ἡ συμβολή τοῦ Ἑλληνορθοδόξου Πατριαρχείου καί τῆς σεβαστῆς αὐτοῦ κοινότητος εἰς τόν Ἀκαδημαϊκόν τομέα τῆς παιδείας ἐσφραγίσθη διά τῆς ὄντως ἀξιεπαίνου πρωτοβουλίας καί δραστηριότητος τοῦ Ἀγιοταφίτου ἀδελφου ἡμῶν πανοσιολογιωτάτου Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰννοκεντίου, τοῦ ὁποίου καί εἴμεθα εὐγνώμονες.

Ἡ ποιμαντική μέριμνα ὑπέρ τῶν μελῶν τῆς Ἐκκλησίας ἡμῶν καί δὴ ἐν τῇ Ἀρχιεπισκοπικῇ καί πνευματικῇ δικαιοδοσίᾳ ἐν Μαδηβᾶ ἀφορᾷ εἰς τόν εὐαγγελικόν λόγον τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ λέγοντος: «τί γάρ ὠφελεῖται ἄνθρωπος ἐάν τόν κόσμον ὅλον κερδήσῃ, τήν δέ ψυχὴν αὐτοῦ ζημιωθῇ; ἢ τί δώσει ἄνθρωπος ἀντάλλαγμα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ;» (Ἰωάν. 4,24), ὁμοίως δέ,

«γέγραπται ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπί παντί ρήματι ἐκπορευομένῳ διὰ στόματος θεοῦ, (Α΄ Ἰωάν. 4,16).

Τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ ἀποτελεῖ μήνυμα ἀγάπης, εἰρήνης καί εἰρηνικῆς συμβιώσεως μεθ' ὄλων τῶν κατοίκων τῆς περιοχῆς ταύτης ἀδιακρίτως καί ἀνεξαιρέτως. «Πνεῦμα ὁ θεός, καί τούς προσκυνοῦντας αὐτόν ἐν πνεύματι καί ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν», ὁμοίως: «Ὁ θεός ἀγάπη ἐστί, καί ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ θεῷ μένει καί ὁ θεὸς ἐν αὐτῷ». (Α΄ Ἰωάν. 4,16) Πάντες οἱ κάτοικοι καί αἱ θρησκευτικαί Κοινότητες τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας ἀπολαμβάνουν ταύτην τήν θεϊκὴν ἀγάπην καί τήν εἰρηνικὴν μεταξύ των συνύπαρξιν. Ὡστόσο θεωροῦμεν ὡς ἱερόν Ἡμῶν καθῆκον νά εὐχαριστήσωμεν μετὰ βαθυτάτης εὐγνωμοσύνης τήν Αὐτοῦ Μεγαλειότητα τόν Βασιλέα τοῦ Χασιμιτικοῦ Βασιλείου τῆς Ἰορδανίας Ἀμπντάλλα Β΄ Ἴμπν Ἀλ Χουσεΐν καί νά εὐχηθῶμεν εἰς Αὐτόν καί τό βασίλειον Αὐτοῦ ὑγιεῖαν καί μακροημέρευσιν· καί εἰς τόν νεο- ἐγκατασταθέντα Σεβασμιώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον εὐχόμεθα ὅπως ἡ Χάρις τοῦ Παναγίου Πνεύματος καταξιῶνῃ αὐτόν εἰς τήν θεάρεστον ἀποστολήν αὐτοῦ ἐν τῷ πνευματικῷ ἀγρῷ τοῦ Κυρίου καί θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, πρεσβεΐαις τῆς Παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας καί ἱκεσίαις τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Ἀμήν».

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

https://www.youtube.com/edit?o=U&video_id=yxyIoS9do2k